

[Boligministeren.]

bebyggelser, hvad enten det er parcellusområder, eller det er sociale eller private udlejningsboliger, det drejer sig om. Vi har for ofte hørt kritik i dette høje ting af boligområder, som ikke har de tilstrækkelige servicefunktioner og af den grund ikke er blevet de boligområder, vi gerne ville have at de skulle være.

Fru Clara Munck rejser også spørgsmålet, hvorfor man ikke ifølge lovforslaget kan ekspropriere jord, der ejes af boligselskaberne, hvorfor der kun tales om jord, der er i privat eje. Det skyldes vel, som hr. Maa-gaard allerede har sagt det, at den jord, der er udlagt til almennyttigt boligbyggeri, jo er med i planlægningen, men jeg er da meget åben over for en formulering her, således at råjord, der måske kan være af betydning i forhold til planlægningen, og som er i andet end privat eje, også kan gå med ind i denne betegnelse. Jeg vil altså gerne vende tilbage til disse spørgsmål i udvalget.

Fru Clara Munck nærmede sig problemerne vedrørende grundloven. Hun stillede ikke lige direkte spørgsmålet, om dette forslag stred imod grundloven — jeg har været glad for, at der ikke er nogen af ordførerne, der har været inde på dette — men bad alligevel om en lidt nærmere redegørelse for nogle af disse problemer. Må jeg udtrykke det på den måde, at der er tale om erhvervelse af ejendomme for på denne måde at sikre en hensigtsmæssig boligforsyning og en rationel og økonomisk planlægning. Det er det, der er sigtet med dette lovforslag, og det er også min opfattelse, at dette lovforslag repræsenterer netop et tilfælde, hvor almenvellet i vort komplicerede samfund kalder på en indsats fra det offentlige. Der er i lovforslaget angivet de kriterier, der skal lægges til grund, før der kan eksproprieres, og som jeg før sagde, er jeg naturligvis åben over for andre formuleringer, hvis det er afgørende for tilslutning til forslaget. Men jeg vil gerne understrege, at sådanne ændringer ikke må være med til at ændre selve sigtet med dette lovforslag.

Jeg vil også godt sige — både til fru Clara Munck og som et svar til hr. Jens Chr. Christensen — at grundejerne vil få erstatning; denne erstatning vil blive fastsat ved en uafhængig taksation, og erstatningsbeløbet kan efterprøves for domstolene, aldeles på

samme måde som det er tilfældet i alle andre forhold, hvor der sker en ekspropriation.

Må jeg lige til fru Clara Munck indskyde, at det er vel nogenlunde de samme bestemmelser og nogenlunde det samme sigte, der ligger i dette lovforslag med hensyn til nyt boligbyggeri, som der lå i det forslag, den tidligere konservative boligminister Aage Hastrup fremsatte og fik indført i saneringsloven ved den forrige store revision, og som jeg var helt enig med boligminister Hastrup i.

Jeg vil da kun udtrykke glæde over, at man under forhandlingerne om de rekreative arealer fra både konservativ og venstres side gik med til ekspropriation, når det drejede sig om folks ferieformål, selv om der naturligvis bagved fra alle sider lå en national interesse i dette spørgsmål, det vil jeg da godt erkende. Men jeg mener også, at vi i det foreliggende spørgsmål tjener interesser af national karakter, når det drejer sig om at løse vore bolig- og byggeproblemer.

Fru Clara Munck rejser også spørgsmålet om grundprisen og nævner, som vel rigtigt er, at ekspropriation medfører jo ikke, at man umiddelbart får jorden til en billigere pris. Det er måske ofte tilfældet, at erstatningen ligger over, hvad man ved fornuftige handler i fri handel kan komme frem til. Men da der jo i disse forhold altid er tale om, at det er jord, man skal anvende, og som det er nødvendigt at få fat i, kan man måske nok i købsøjeblikket konstatere en noget højere jordpris. Selv om jordpriserne ikke vil blive stabiliseret fra det tidspunkt, hvor dette lovforslag er blevet gennemført — det vil jeg ikke påstå — så tror jeg, at loven over et tidsrum vil give kommunerne mulighed for at købe eller ekspropriere så meget jord i byernes udviklingsområder, at prisdannelsen af denne årsag kan påvirkes i en gunstig retning.

Den indstilling, som vel har været den gennemgående både hos fru Clara Munck og hos de øvrige ordførere fra VKRs side vedrørende bygge- og boligfonden, har været: det er vel nødvendigt med denne fond, den har jo ikke været brugt, og man har været ude for, at der har været overskud, pengene har ikke været anvendt. Det er det, vi har måttet konstatere. Årsagen er efter vor opfattelse — og også efter hvad kommunerne siger til os — at det er det dyreste sted i